

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 753

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 20 septembrie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI			
2.	— Declarație referitoare la adoptarea Legii educației în Ucraina	619.	— Decizie privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, de către doamna Lucreția Tănase a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Afacerilor Externe
	2		12
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 248 din 25 aprilie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. (1) din Codul penal și ale art. 13 ² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție	3-9	620.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Bogdan-Alexandru Moisii a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Afacerilor Externe
			12
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
615.	— Decizie privind eliberarea domnului Bogdan Mănoiu din funcția de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
	10	M.100.	— Ordin al ministrului apărării naționale pentru modificarea și completarea Normelor privind închirierea unor imobile sau părți din acestea, disponibile, aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale și în proprietatea publică a statului, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.109/2011.....
616.	— Decizie privind numirea doamnei Melania-Gabriela Ciot în funcția de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe		13
617.	— Decizie pentru revocarea doamnei Georgeta Elisabeta Ionescu din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Administrației Fondului pentru Mediu	1.131.	— Ordin al viceprim-ministrului, ministrul mediului, pentru aprobarea derogării pentru unele specii de pești
	11		14-15
618.	— Decizie privind numirea domnului Dorin Corcheș în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Administrației Fondului pentru Mediu.....	1.143.	— Ordin al viceprim-ministrului, ministrul mediului, pentru aprobarea derogării pentru unele specii de faună sălbatică
	11		15-16

ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****DECLARAȚIE****referitoare la adoptarea Legii educației în Ucraina**

Pornind de la afirmarea voinței comune de dezvoltare a relațiilor de prietenie și cooperare dintre România și Ucraina, astfel cum au fost stabilite prin Tratatul din 1997 cu privire la relațiile de bună vecinătate și cooperare dintre România și Ucraina, precum și alte acorduri bilaterale în vigoare,

evidențiind celebrarea, în anul 2017, a 25 de ani de la stabilirea relațiilor diplomatice și deschiderea reciprocă de a menține aceste relații, în continuare, pe un curs ascendent,

subliniind sprijinul ferm și constant al României, în cadrul organizațiilor internaționale, pentru demersurile vizând apropierea de Uniunea Europeană (UE) și respectarea suveranității, integrității teritoriale și independenței Ucrainei,

reamintind faptul că România a fost primul stat membru al Uniunii Europene care a ratificat Acordul de asociere Uniunea Europeană — Ucraina,

luând în considerare rolul fundamental al parlamentelor în dezvoltarea și consolidarea democrației, precum și în apărarea drepturilor și intereselor tuturor cetățenilor din cele două țări, în special cele ale comunității românești autohtone din Ucraina și, respectiv, cele ale minorității ucrainene din România,

subliniind că minoritățile naționale constituie o parte integrantă a societății din statul în care trăiesc și considerând că numai împreună cetățenii acestor state pot construi și consolida state puternice, în beneficiul tuturor cetățenilor,

Parlamentul României:

— Urmărește cu îngrijorare și maximă atenție evoluțiile generate de recenta adoptare în Rada Supremă a Ucrainei a Legii educației 3419-D, care limitează drastic dreptul la educație în limba maternă pentru etnicii români din Ucraina, eveniment care a trezit o profundă preocupare și îngrijorare în România.

— Adresează un apel pentru soluționarea cât mai grabnică a actualei situații, prin acțiune cu bună-credință, în spiritul cooperării, prin dialog inclusiv și respectarea strictă a standardelor europene în materia protecției minorităților naționale, a acordurilor multilaterale și bilaterale relevante, la care Ucraina este parte.

— Atrage atenția că protecția, la standarde europene, a drepturilor persoanelor aparținând minorităților naționale, în particular a minorității române din Ucraina, care numără peste 400 de mii de persoane, este un fundament al construcției democratice în spiritul valorilor europene îmbrățișate de poporul ucrainean, fără de care nu este posibil, între altele, avansul către obiectivul de aderare la UE, fixat de autoritățile ucrainene.

— Solicită și își exprimă încrederea că Rada Supremă va asigura, în cel mai scurt timp, un cadru legislativ care să garanteze protecția drepturilor cetățenilor aparținând minorităților naționale din Ucraina, începând cu etnicii români din această țară, acordând o atenție deosebită celor lingvistice, care să respecte prevederile convențiilor internaționale relevante, prioritar dispozițiile Cartei europene a limbilor regionale sau minoritare și ale Convenției-cadru privind protecția minorităților naționale, cu asistența Comisiei Europene pentru Democrație prin Drept a Consiliului Europei (Comisia de la Veneția) și a Înalțului Comisar pentru Minorități Naționale al OSCE. În cadrul acestui proces, consultarea directă cu reprezentanții autorizați ai minorităților naționale, în principal ai etnicilor români din Ucraina, apare drept oportună și necesară.

— Susține necesitatea și solicită implicarea instituției prezidențiale a Ucrainei în soluționarea favorabilă a problemei prin retrimiteră la Rada Supremă a Legii educației, pentru reexaminare.

— Solicită Președintelui și Guvernului României să acționeze ferm în plan bilateral și în cadrul structurilor internaționale relevante pentru asigurarea unei protecții adecvate a identității lingvistice, culturale și religioase etnicilor români din Ucraina.

— Hotărăște formarea unei delegații din membri ai Parlamentului, care se vor deplasa în Ucraina, pentru a iniția un dialog politic cu autoritățile ucrainene competente, în scopul soluționării conform standardelor europene a situației menționate.

Parlamentul României reiterează susținerea pentru parcursul european al Ucrainei și își exprimă convingerea că în acest proces vor fi respectate standardele internaționale privind protecția minorităților naționale.

Această declarație a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 20 septembrie 2017.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

NICOLAE-LIVIU DRAGNEA

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 20 septembrie 2017.

Nr. 2.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 248**

din 25 aprilie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. (1) din Codul penal și ale art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. (1) din Codul penal și ale art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Iulian Lazăr și Constantin Bebi Manole în Dosarul nr. 7.949/99/2009* al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 743D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 812D/2016, nr. 826D/2016, nr. 986D/2016, nr. 1.020D/2016, nr. 1.055D/2016, nr. 1.098D/2016, nr. 1.109D/2016, 1.130D/2016, nr. 1.137D/2016, nr. 1.138D/2016 și nr. 1.248D/2016, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. (1) din Codul penal și ale art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Nicolai Bogdan Cihodaru și Ioana Necula în Dosarul nr. 817/45/2013*/a4 al Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori, de Elena Lucia Drăgan în Dosarul nr. 925/240/2015/a1 al Tribunalului Hunedoara — Secția penală, de Teodorescu Dan Victor Enea, Ion Militaru Ion și Ionașcu Vasile Vali în Dosarul nr. 5.939/281/2010 al Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, de Vasile Dumitru Pomârleanu și Dumitru Contoloru în Dosarul nr. 17/45/2013*/a5 al Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori, de Dănuț Culețu în Dosarul nr. 4.493/1/2014 al Tribunalului Constanța — Secția penală, de Marcu Marius Ovidiu în Dosarul nr. 11.123/3/2014 (2.969/2015) al Curții de Apel București — Secția I penală, de Andrei Varga în Dosarul nr. 230/1.752/2016 al Judecătorei Jibou, de Dorin Andronic în Dosarul nr. 635/39/2015/a3 al Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori, de Valentina Elena Mușuroiu în Dosarul nr. 3.469/3/2015 al Tribunalului București — Secția I penală, de Maria Flore (fostă Bale), Sergiu Tiberiu Jupîn, Darius Chivari în Dosarul nr. 1.270/83/2016 al Tribunalului Satu Mare —

Secția penală și de Dumitru Adrian Dume în Dosarul nr. 352/111/2015 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori.

4. La apelul nominal răspunde, în Dosarul nr. 1.130D/2016, Dorin Andronic, autor al excepției, personal. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent referă asupra notelor scrise depuse de statul român prin Agenția Națională de Administrare Fiscală în dosarele nr. 812D/2016 și nr. 1.020D/2016, prin care acesta solicită respingerea excepției de neconstituționalitate. Totodată, magistratul-asistent referă asupra notelor scrise depuse de autorii excepției, în dosarele nr. 1.055D/2016 și nr. 1.130D/2016, prin care aceștia solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

6. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Autorul excepției prezent și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 812D/2016, nr. 826D/2016, nr. 986D/2016, nr. 1.020D/2016, nr. 1.055D/2016, nr. 1.098D/2016, nr. 1.109D/2016, 1.130D/2016, nr. 1.137D/2016, nr. 1.138D/2016 și nr. 1.248D/2016 la Dosarul nr. 743D/2016, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate, care arată că, în urma publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 405 din 15 iunie 2016, se pot decela două situații. Astfel, apreciază că, dacă puterea de lucru judecat însoțește atât dispozitivul, cât și considerentele deciziei menționate, începând cu data de 25 august 2016, dată până la care legiuitorul trebuia să intervină în sensul modificării dispoziției legale, art. 297 alin. (1) din Codul penal nu își mai produce efectele juridice, trecând în fondul pasiv al legislației. În aceste condiții, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. În ipoteza în care puterea de lucru judecat însoțește doar dispozitivul deciziei menționate, apreciază că art. 297 alin. (1) din Codul penal este în vigoare, în fondul activ al legislației. Astfel, în această ipoteză, excepția de neconstituționalitate din prezenta cauză nu poate fi respinsă ca inadmisibilă. Susține că dispozițiile art. 297 alin. (1) din Codul penal nu sunt enunțate cu suficientă precizie pentru a permite cetățeanului să își adapteze conduita în funcție de acestea. Arată că, potrivit art. 1 din Codul penal, legea penală prevede faptele care constituie infracțiuni, nicio persoană neputând fi sancționată penal pentru o faptă care nu era prevăzută de lege la data când a fost săvârșită. Totodată, art. 173 din același act normativ definește legea penală ca fiind acea dispoziție cu caracter penal cuprinsă în legi organice, ordonanțe de urgență sau alte acte normative care la data adoptării lor aveau putere de lege. Astfel, încălcarea legilor civile, comerciale,

administrative nu constituie elementul constitutiv al infracțiunii de abuz în serviciu deoarece aceste legi nu au caracter penal. Apreciază că textul criticat ar trebui să se refere la fapta de a îndeplini un act sau de a nu îl îndeplini cu încălcarea legii penale, doar această precizare fiind aptă de a determina încetarea abuzurilor în practica judiciară. În continuare, expune elemente de fapt din dosarul în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, apreciind că și sintagma „interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică” din cuprinsul art. 297 alin. (1) din Codul penal este neconstituțională. În final, arată că și în ceea ce privește acțiunea civilă din procesul penal ar trebui supusă aceluiași termen de prescripție ca și cea din procesele civile.

8. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă. Arată că, din susținerile orale ale autorului excepției, rezultă că acesta tinde, în realitate, la declararea ca neconstituțională a deciziei Curții Constituționale. Or, această critică este inadmisibilă, un astfel de control neputând fi efectuat. În continuare, susține că, în cadrul controlului de constituționalitate, Curtea Constituțională poate examina excepțiile, astfel cum acestea au fost ridicate în fața instanței judecătorești, criticile formulate direct în fața instanței de contencios constituțional neputând fi avute în vedere cu ocazia examinării constituționalității dispozițiilor criticate. Arată că, în toate dosarele conexe, excepțiile de neconstituționalitate au fost ridicate înainte de pronunțarea Deciziei nr. 405 din 15 iunie 2016 pentru considerente pe care Curtea Constituțională le-a avut în vedere la acel moment. În urma controlului de constituționalitate, Curtea a stabilit un unic înțeles constituțional al normei criticate, pronunțând, în acest sens, o decizie de admitere interpretativă. Invocând Decizia nr. 319 din 29 martie 2012, arată că instanța de contencios constituțional a reținut că, în măsura în care Curtea a constatat constituționalitatea textului criticat într-o anumită interpretare ce rezultă direct din dispozitivul deciziei, prin ridicarea din nou a unei excepții de neconstituționalitate cu privire la același text și cu o motivare identică se tinde la înfrângerea caracterului general obligatoriu al deciziei Curții Constituționale, care se atașează inclusiv deciziilor prin care se constată constituționalitatea legilor sau a ordonanțelor ori a unor dispoziții din acestea. Astfel, prin Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, Curtea a stabilit un singur înțeles constituțional al infracțiunii de abuz în serviciu, decizie care a căpătat putere de lucru judecat, astfel că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. (1) din Codul penal, ridicată în prezentele cauze, este inadmisibilă.

9. În subsidiar, susține că, deși au o forță diferită față de alte acte jurisdicționale, deciziile Curții Constituționale, din perspectiva raportului existent între considerentele și dispozitivul acestora, nu sunt diferite față de primele. În acest sens invocă Decizia Curții Constituționale nr. 1 din 17 ianuarie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 26 ianuarie 1995. Astfel, apreciază că sunt obligatorii doar acele considerente pe care se sprijină dispozitivul, în caz contrar considerentele nefiind obligatorii. În ceea ce privește Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, arată că, din dispozitivul acesteia, nu reiese că s-a declarat neconstituțională dispoziția cuprinsă în art. 297 alin. (1) din Codul penal deoarece textul criticat nu institua un prag. În ceea ce privește distincția între diverse forme de răspundere apreciază că această problemă a fost soluționată prin considerentele și dispozitivul Deciziei nr. 405 din 15 iunie 2016, în sensul că, dacă se încalcă o lege și se produce

o pagubă sau o vătămare a intereselor unei persoane, ne aflăm în fața unei infracțiuni de abuz în serviciu, iar dacă ne aflăm în fața încălcării unui act inferior legii și se produce o pagubă sau o vătămare a intereselor unei persoane, nu ne vom afla în fața săvârșirii unei infracțiuni de abuz în serviciu, fiind incidente alte forme de răspundere.

10. În continuare, arată că nicio infracțiune de prejudiciu din Codul penal nu are reglementat, în cuprinsul ei, vreun prag valoric. De asemenea arată că, din perspectiva dreptului comparat, în niciun stat în care este incriminată infracțiunea de abuz în serviciu nu este instituit vreun prag în legătură cu aceasta. Referirea la necesitatea existenței unui prag a existat în legislația românească, acesta fiind impus prin Legea nr. 59/1968. Arată că, deși în Codul penal din 1969, infracțiunea de abuz în serviciu era reglementată aproape identic cu cea din Codul penal actual, în doctrină s-a arătat că fapta ce avea drept consecință crearea unei pagube mai mici de 500 de lei nu reprezenta infracțiune. Susține că, la nivelul anului 1968, suma de 500 lei reprezenta aproximativ un sfert din salariul mediu, astfel că, inclusiv în prezent, dacă se va institui un prag, acesta trebuie să fie rezonabil, urmând același principiu de determinare ca și în trecut.

11. De asemenea, în ceea ce privește efectele deciziilor Curții Constituționale, arată că, prin Decizia nr. 126 din 3 martie 2016, Curtea a statuat că unica modalitate de aplicare, pentru trecut, a deciziilor instanței de contencios constituțional este formularea unei cereri de revizuire de către persoana care a ridicat o excepție de neconstituționalitate. Or, după publicarea Deciziei nr. 405 din 15 iunie 2016, au fost introduse contestații la executare prin care s-a solicitat aplicarea acesteia și în alte cauze decât cele în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate. Astfel, apreciază necesar ca instanța de contencios constituțional să reamintească modul de aplicare, pentru trecut, a deciziilor sale.

12. În concluzie, solicită respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. (1) din Codul penal.

13. În ceea ce privește dispozițiile art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție arată că instanța de contencios constituțional, răspunzând unor critici identice, a respins, prin Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate, soluție ce se impune a fi menținută și în prezentele cauze.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

14. Prin Încheierea din 9 mai 2016, pronunțată în Dosarul nr. 7.949/99/2009*, **Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. (1) din Codul penal și ale art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție**, excepție ridicată de Iulian Lazăr și Constantin Bebi Manole, cu ocazia soluționării unei cauze penale.

15. Prin Încheierea din 17 mai 2016, pronunțată în Dosarul nr. 817/45/2013*/a4, **Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. (1) din Codul penal și ale art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție**, excepție ridicată de Nicolai

Bogdan Cihodaru și Ioana Necula, cu ocazia soluționării unei cauze penale.

16. Prin Încheierea din 12 mai 2016, pronunțată în Dosarul nr. 925/240/2015/a1, **Tribunalul Hunedoara — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 din Codul penal**, excepție ridicată de Elena Lucia Drăgan, cu ocazia soluționării unei cauze penale.

17. Prin Încheierea din 16 mai 2016, pronunțată în Dosarul nr. 5.939/281/2010, **Curtea de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. (1) din Codul penal și ale art. 132 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție**, excepție ridicată de Teodorescu Dan Victor Enea, Ion Militaru Ion și Ionașcu Vasile Vali, cu ocazia soluționării unei cauze penale.

18. Prin Încheierea din 26 mai 2016, pronunțată în Dosarul nr. 17/45/2013*/a5, **Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. (1) din Codul penal și ale art. 132 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție**, excepție ridicată de Vasile Dumitru Pomârleanu și Dumitru Contoloru, cu ocazia soluționării unei cauze penale.

19. Prin Încheierea din 31 mai 2016, pronunțată în Dosarul nr. 4.493/1/2014, **Tribunalul Constanța — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. (1) din Codul penal și ale art. 132 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție**, excepție ridicată de Dănuț Culețu, cu ocazia soluționării unei cauze penale.

20. Prin Încheierea 2 iunie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 11.123/3/2014 (2.969/2015), **Curtea de Apel București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. (1) din Codul penal și ale art. 132 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție**, excepție ridicată de Marcu Marius Ovidiu, cu ocazia soluționării unei cauze penale.

21. Prin Încheierea din 24 mai 2016, pronunțată în Dosarul nr. 230/1.752/2016, **Judecătoria Jibou a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. (1) din Codul penal**, excepție ridicată de Andrei Varga, cu ocazia soluționării unei cauze penale.

22. Prin Încheierea din 10 iunie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 635/39/2015/a3, **Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. (1) din Codul penal și ale art. 132 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție**, excepție ridicată de Dorin Andronic, cu ocazia soluționării unei cauze penale.

23. Prin Încheierea din 6 iunie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 3.469/3/2015, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 din Codul penal**, excepție ridicată de Valentina Elena Mușuroiu, cu ocazia soluționării unei cauze penale.

24. Prin Încheierea din 9 iunie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.270/83/2016, **Tribunalul Satu Mare — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. (1) din Codul penal și ale art. 132 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție**, excepție ridicată de Maria Flore (fostă Bale), Sergiu Tiberiu Jupîn, Darius Chivari, cu ocazia soluționării unei cauze penale.

25. Prin Încheierea din 7 iunie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 352/111/2015, **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. (1) din Codul penal și ale art. 132 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție**, excepție ridicată de Dumitru Adrian Dume, cu ocazia soluționării unei cauze penale.

26. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului în ceea ce privește principiul clarității și previzibilității legii, apreciază că legiuitorul și-a respectat numai din punct de vedere formal competența constituțională de a legifera, fără ca prin conținutul normativ al textului incriminator să stabilească cu claritate și precizie obiectul material al infracțiunii. Susține că dispozițiile art. 297 alin. (1) din Codul penal, pe lângă faptul că nu definesc ele însele noțiunea de „act” sau de „îndeplinire defectuoasă”, nu fac trimitere la un act normativ de rang legal care s-ar afla în conexiune cu acestea, respectiv să fie indicate, în mod concret, norme legale care stabilesc categoria actelor a căror neîndeplinire sau îndeplinire defectuoasă atrag această încadrare juridică. Lipsa de claritate și previzibilitate a dispozițiilor art. 297 alin. (1) din Codul penal determină imposibilitatea de a stabili cu exactitate acțiunea sau inacțiunea ce intră sub incidența normei. În continuare, apreciază că lipsa de claritate, precizie și previzibilitate a sintagmei „nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos” din cuprinsul dispozițiilor art. 297 alin. (1) din Codul penal are drept consecințe încălcarea principiului legalității incriminării. Apreciază că răspunderea penală ar trebui să fie rezervată faptelor ce prezintă un grad ridicat de pericol social, care derivă tocmai din producerea unor rezultate de oarecare amploare și importanță. În cele mai multe situații, faptele care constituie infracțiuni săvârșite de funcționarii publici sunt aproape identice, sub aspectul laturii obiective și obiectului, cu cele pe care Statutul funcționarilor publici și celelalte legi speciale le consideră abateri disciplinare sau contravenții. Susțin că sintagma „nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos” este prin ea însăși imprevizibilă. Așadar, procurorul poate să aprecieze în mod arbitrar că și atunci când există o modalitate de executare a actului care ar îndeplini condițiile de legalitate, actul tot ar fi defectuos. Astfel, se ajunge la situația în care doar procurorul cunoaște modalitatea ideală/perfectă de îndeplinire a unui act, modalitate care ar putea sau nu să fie împărtășită de judecătorul cauzei, dar care nu este cunoscută de funcționarul public însărcinat să îndeplinească actul respectiv.

27. În ceea ce privește dispozițiile art. 132 din Legea nr. 78/2000 arată că acestea nu pot fi dissociate de cele ale art. 297 alin. (1) din Codul penal. Prin urmare, lipsa de consecvență a legiuitorului în incriminarea faptelor cuprinse în Legea nr. 78/2000 este de natură a crea confuzie și lipsă de

coerență în aplicarea normei penale, încălcând astfel dreptul la un proces echitabil. Agravarea răspunderii penale la o infracțiune de abuz în serviciu, pe baza unui criteriu arbitrar, și anume interpretarea extensivă sau restrictivă a normei criticate, atribuie acesteia un caracter discriminatoriu, aducând atingere principiului egalității în fața legii.

28. Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că infracțiunea de abuz în serviciu are un caracter subsidiar, o faptă de abuz săvârșită de un funcționar public încadrându-se în dispozițiile art. 297 alin. (1) din Codul penal numai dacă nu are o incriminare distinctă în acest act normativ sau în legi penale speciale, iar încălcarea atribuțiilor de serviciu nu atrage o altă formă de răspundere juridică. De asemenea, în ceea ce privește conținutul concret al laturii obiective a infracțiunii, reține că acesta este dat de atribuțiile pe care funcționarul public le are în activitatea specifică funcției, atribuții ce sunt stabilite sau ar trebui să fie clar stabilite prin reglementări legale distincte, particularizate la fiecare domeniu de activitate, și pe care funcționarul public are obligația să le cunoască și să le respecte ca atare.

29. Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că stabilirea împrejurărilor concrete în care se comite o faptă antisocială și încadrarea juridică a acesteia într-o infracțiune ori alta, inclusiv prin raportare la valoarea socială încălcată, sunt de competența exclusivă a judecătorului chemat să interpreteze și să aplice legea. Referitor la precizia, claritatea și previzibilitatea textelor normative a căror neconstituționalitate se invocă, instanța apreciază că legiuitorul nu trebuie, în situația specifică infracțiunilor de serviciu, să prevadă în amănunt și în mod explicit, în conținutul normei de incriminare, acțiunile/inacțiunile care ar putea constitui elementul material al laturii lor obiective. A proceda astfel înseamnă a crea în mod rigid și excesiv tipare care ar împiedica judecătorul (prin prisma puterii de apreciere ce îi este atribuită) să se adapteze schimbărilor de situație firești într-o societate în continuă evoluție. Pe de altă parte, dispozițiile legale criticate sunt formulate cu o precizie suficientă pentru a permite persoanelor interesate să prevadă într-o măsură rezonabilă, într-un caz concret, care pot fi consecințele ilicite pe care le pot produce unele acțiuni efectuate de aceștia. Totodată, apreciază că nu se poate reține că aceste dispoziții legale încalcă principiul egalității în drepturi întrucât ele nu instituie privilegii sau discriminări pentru anumite categorii de persoane, fiind aplicabile tuturor celor aflați în situații identice sau similare.

30. Tribunalul Hunedoara — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

31. Curtea de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie apreciază că opțiunea legiuitorului pentru o sancționare generică a îndeplinirii defectuoase a atribuțiilor de serviciu de către funcționarul public sau persoanele asimilate acestuia prezintă pentru funcționarul public sau privat, care ar putea deveni subiect activ al infracțiunii de abuz în serviciu, reale dificultăți să anticipeze în ce condiții încălcarea atribuțiilor de serviciu antrenează doar răspunderea disciplinară de dreptul muncii sau altă răspundere nepenală sau, dimpotrivă, determină angajarea răspunderii penale fie pentru infracțiunea de abuz în serviciu, fie pentru cea de neglijență în serviciu. În aceste condiții de formulare generică a textului, infracțiunea de abuz în serviciu, care are un caracter subsidiar față de orice altă conduită abuzivă a funcționarului, a ajuns să

fie reținută cu prioritate, cu aplicare cvasitotală, uneori fără a se mai analiza dacă actul de conduită interzis nu are o incriminare distinctă.

32. Din această perspectivă, în opinia instanței de judecată, dispozițiile art. 297 alin. (1) din Codul penal, care se răsfrâng și asupra art. 13² din Legea nr. 78/2000, sunt afectate de lipsa de claritate, precizie și previzibilitate, ceea ce contravine principiului legalității incriminării, prevăzut de art. 1 alin. (5) din Constituție și de art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În final, face referire la cele reținute de Curtea Constituțională în deciziile nr. 363 din 7 mai 2015 și nr. 603 din 6 octombrie 2015.

33. Tribunalul Constanța — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, dispozițiile criticate respectând standardul de claritate, precizie, previzibilitate și accesibilitate al legii, astfel cum acesta a fost conturat în jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, cei cărora li se adresează având posibilitatea să înțeleagă care sunt consecințele legale ale unor astfel de acte și fapte.

34. Curtea de Apel București — Secția I penală nu și-a exprimat opinia referitoare la excepția de neconstituționalitate.

35. Judecătoria Jibou apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece formularea largă utilizată de dispozițiile de lege criticate este menită a acoperi orice încălcare a atribuțiilor de serviciu prevăzute de legi, regulamente, fișe ale postului, permițând oricărui destinatar să își regleze comportamentul prin raportare la atribuțiile sale concrete de serviciu.

36. Tribunalul București — Secția I penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că infracțiunea de abuz în serviciu are un caracter de subsidiaritate față de alte infracțiuni de serviciu, astfel că incidența acesteia se va reține numai în situația în care în sarcina făptuitorului nu se poate reține o altă infracțiune de serviciu, care are o reglementare specială și care prevalează în fața abuzului în serviciu. A dezincrimina prezenta infracțiune ar presupune lăsarea multor acțiuni, care nu întrunesc elementele constitutive ale altor infracțiuni de serviciu cu o reglementare autonomă, fără o protecție adecvată din partea legii penale.

37. Tribunalul Satu Mare — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

38. Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere că norma edictată de către legiuitor îndeplinește condițiile de previzibilitate, precizie și claritate. Instanța apreciază că s-ar impune analizarea excepției de neconstituționalitate prin prisma art. 1 alin. (5), art. 21 alin. (3), art. 23 alin. (12) și (13), art. 24 și a art. 53 din Constituție, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în ceea ce privește natura și quantumul sancțiunii penale instituite de către legiuitorul național referitor la infracțiunea de abuz în serviciu. În acest sens reține că natura și gravitatea pedepselor prevăzute de lege sunt elemente care trebuie avute în vedere la aprecierea proporționalității unei limitări aduse dreptului la libertatea individuală cu atât mai mult cu cât limitele de pedeapsă ale infracțiunii de abuz în serviciu sunt identice cu cele ale infracțiunilor de dare de mită, trafic de influență și cumpărare de influență și mai reduse cu 1/3 față de infracțiunea de luare de mită. Apreciază că, în mod cert, există anumite deosebiri esențiale, sub aspectul gravității faptelor, între

infracțiunile enumerate. Astfel, dacă legislațiile altor state europene fie nu au incriminat infracțiunea de abuz în serviciu, fie au prevăzut pedepse mult mai blânde (amenda penală), atunci ar fi de preferat ca și legiuitorul național să facă o diferențiere esențială, în ceea ce privește natura și cuantumul sancțiunii penale, între infracțiunea de abuz în serviciu și infracțiunile de corupție. Legiuitorul nu se bucură de o libertate neîngrădită de a incrimina fapte de natură penală și de a stabili discreționar natura și limite de pedeapsă, dimpotrivă, acestea trebuie să fie proporționale cu pericolul și gravitatea faptelor respective dintr-o perspectivă abstractă și să se armonizeze într-o oarecare măsură rezonabilă și cu legislația altor state, în special cele aflate în Uniunea Europeană, având în vedere multitudinea actelor internaționale, comunitare și europene care sunt aplicabile și în România. În plus, se remarcă o inconsecvență a legiuitorului, care prin Legea nr. 78/2000 a decis să accentueze gravitatea faptelor de corupție și să incrimineze anumite infracțiuni asimilate acestora, astfel cum sunt definite la art. 5 din actul normativ. Deși abuzul în serviciu nu face parte din categoria infracțiunilor de corupție sau asimilate acestora, legiuitorul a înțeles să introducă în cuprinsul actului normativ menționat o variantă agravantă a infracțiunii pentru care creează o competență specială de instrumentare.

39. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

40. **Guvernul**, în dosarele nr. 743D/2016, nr. 812D/2016, nr. 826D/2016, nr. 986D/2016, nr. 1.020D/2016, invocând deciziile Curții Constituționale nr. 1.441 din 4 noiembrie 2010 și nr. 858 din 23 iunie 2011, apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13² din Legea nr. 78/2000 este neîntemeiată. În ceea ce privește dispozițiile art. 297 alin. (1) din Codul penal, arată că reglementarea infracțiunii de abuz în serviciu este în concordanță cu standardele internaționale în materie. În continuare, apreciază că cele reținute de instanța de contencios constituțional în Decizia nr. 299 din 29 martie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 246 și art. 248 din Codul penal sunt valabile, *mutatis mutandis*, și cu privire la dispozițiile art. 297 din noul Cod penal. Totodată, în ceea ce privește pretinsa încălcare a art. 16 din Constituție apreciază că această susținere este neîntemeiată datorită faptului că textul criticat nu conține privilegii sau discriminări. De asemenea, Guvernul arată că dispozițiile art. 124 alin. (1) și (2) și cele ale art. 142 alin. (1) din Constituție nu sunt incidente în cauză. În concluzie, apreciază că se impune respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

41. **Guvernul**, în dosarele nr. 1.055D/2016, nr. 1.098D/2016, nr. 1.109D/2016, nr. 1.130D/2016, nr. 1.137D/2016, nr. 1.138D/2016 și nr. 1.248D/2016, arată că instanța de contencios constituțional s-a pronunțat prin Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, admitând excepția de neconstituționalitate, astfel că se impune respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. (1) din Codul penal.

42. **Avocatul Poporului** arată că a transmis punctul său de vedere în dosarele nr. 171D/2016, nr. 1.287D/2015 și altele, în sensul că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

43. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

44. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, art. 3, art. 10 și art. 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

45. În ceea ce privește **obiectul excepției de neconstituționalitate**, examinând actele de sesizare, Curtea observă că, în dosarele nr. 826D/2016, nr. 1.098D/2016 și nr. 1.137D/2016, a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 din Codul penal.

Având în vedere motivele de neconstituționalitate formulate, Curtea apreciază că, în dosarele precitate, critica autorilor excepției vizează, în realitate, doar alin. (1) al art. 297 din Codul penal. Astfel, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 297 alin. (1) din Codul penal, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009, și ale art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000. Dispozițiile criticate au următorul conținut:

— Art. 297 alin. (1) din Codul penal: *„Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.”;*

— Art. 13² din Legea nr. 78/2000: *„În cazul infracțiunilor de abuz în serviciu sau de uzurpare a funcției, dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.”*

46. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că textele criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) referitor la statul de drept, art. 1 alin. (5) potrivit căruia în România respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, art. 11 alin. (1) și (2) referitor la dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) potrivit căruia părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, art. 23 alin. (12) potrivit căruia nicio pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii, art. 24 alin. (1) referitor la dreptul la apărare, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 61 alin. (1) referitor la rolul și structura Parlamentului, art. 73 referitor la categoriile de legi, art. 124 alin. (2) referitor la înfăptuirea justiției și art. 142 alin. (1) potrivit căruia Curtea Constituțională este garantul supremației Constituției. De asemenea sunt invocate prevederile art. 19 din Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției, ale art. 6 și art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 49 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

47. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, răspunzând unor critici identice, prin Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din 8 iulie 2016, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 297 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „îndeplinește în mod defectuos” din cuprinsul acestora se înțelege „îndeplinește prin încălcarea legii”.

48. Cu acel prilej, Curtea, având în vedere specificul dreptului penal, a constatat că, deși propriu folosirii în alte domenii, termenul „defectuos” nu poate fi privit ca un termen adecvat folosirii în domeniul penal cu atât mai mult cu cât legiuitorul nu a circumscris existența acestui element al conținutului constitutiv al infracțiunii de abuz în serviciu de îndeplinirea anumitor criterii. Cu alte cuvinte, legiuitorul nu a operat o circumstanțiere expresă în sensul precizării elementelor față de care defectuositatea trebuie analizată. Curtea a observat că doctrina a apreciat că prin sintagma „îndeplinește în mod defectuos” se înțelege îndeplinirea făcută altfel decât se cuvenea să fie efectuată, defectuositatea în îndeplinire putând privi conținutul, forma sau întinderea îndeplinirii, momentul efectuării, condițiile de efectuare etc. Totodată, Curtea a observat că jurisprudența a receptat cele reliefate în doctrină, fără a stabili însă criteriile ce trebuie avute în vedere la stabilirea defectuosității îndeplinirii atribuțiilor de serviciu, aceasta rezumându-se, în general, la a arăta că subiecții activi ai infracțiunii au îndeplinit în mod defectuos atribuții de serviciu fie prin raportare la dispozițiile legii, fie prin raportare la mențiuni regăsite în hotărâri ale Guvernului, ordine ale miniștrilor, regulamente de organizare și funcționare, coduri deontologice sau fișe ale postului. Astfel, Curtea a constatat că termenul „defectuos” nu este definit în Codul penal și nici nu este precizat elementul în legătură cu care defectuositatea este analizată, ceea ce determină lipsa de claritate și previzibilitate a acestuia. Această lipsă de claritate, precizie și previzibilitate a sintagmei „îndeplinește în mod defectuos” din cadrul dispozițiilor criticate creează premisa aplicării acestora ca rezultat al unor interpretări sau aprecieri arbitrare.

49. Având în vedere aceste aspecte, precum și faptul că persoana care are calitatea de funcționar în sensul legii penale trebuie să poată determina, fără echivoc, care este comportamentul ce poate avea semnificație penală, Curtea a constatat că sintagma „îndeplinește în mod defectuos” din cuprinsul dispozițiilor art. 297 alin. (1) din Codul penal nu poate fi interpretată decât în sensul că îndeplinirea atribuției de serviciu se realizează „prin încălcarea legii”. Aceasta este singura interpretare care poate determina compatibilitatea normelor penale criticate cu dispozițiile constituționale referitoare la claritatea și previzibilitatea legii. Totodată, Curtea a apreciat că raportarea la prescripția normativă trebuie realizată și în ipoteza analizei neîndeplinirii unui act cu atât mai mult cu cât, în domeniul penal, o inacțiune dobândește semnificație ilicită doar dacă aceasta reprezintă o încălcare a unei prevederi legale exprese care obligă la un anumit comportament într-o situație determinată.

50. Totodată, Curtea a constatat că, în materie penală, principiul legalității incriminării, „*nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege*”, impune ca numai legiuitorul primar să poată stabili conduita pe care destinatarul legii este obligat să o respecte, în caz contrar aceștia supunându-se sancțiunii penale. Pentru aceste argumente, Curtea a constatat că dispozițiile criticate încalcă prevederile art. 1 alin. (4) și (5) din Constituție

prin faptul că permit configurarea elementului material al laturii obiective a infracțiunii de abuz în serviciu prin activitatea altor organe, altele decât Parlamentul — prin adoptarea legii, în temeiul art. 73 alin. (1) din Constituție —, sau Guvern — prin adoptarea de ordonanțe și ordonanțe de urgență, în temeiul delegării legislative prevăzute de art. 115 din Constituție. Astfel, Curtea a constatat că dispozițiile art. 297 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „îndeplinește în mod defectuos” din cuprinsul acestora se înțelege „îndeplinește prin încălcarea legii”.

51. De asemenea, Curtea a reținut că, în exercitarea competenței de legiferare în materie penală, legiuitorul trebuie să țină seama de principiul potrivit căruia incriminarea unei fapte ca infracțiune trebuie să intervină ca ultim resort în protejarea unei valori sociale, ghidându-se după principiul „*ultima ratio*”. *Ultima ratio* are semnificația comună de procedeu sau metodă ultimă sau finală folosită pentru a atinge scopul urmărit. Curtea a apreciat că, în materie penală, acest principiu nu trebuie interpretat ca având semnificația că legea penală trebuie privită ca ultimă măsură aplicată din perspectivă cronologică, ci trebuie interpretat ca având semnificația că legea penală este singura în măsură să atingă scopul urmărit, alte măsuri de ordin civil, administrativ etc. fiind improprie în realizarea acestui deziderat. Curtea a reținut că sarcina aplicării principiului „*ultima ratio*” revine, pe de-o parte, legiuitorului, iar, pe de altă parte, organelor judiciare chemate să aplice legea. Astfel, Curtea a apreciat că responsabilitatea de a reglementa și aplica, în acord cu principiul anterior menționat, prevederile privind „abuzul în serviciu” ține atât de autoritatea legiuitoare primară/delegată (Parlament/Guvern), cât și de organele judiciare — Ministerul Public și instanțele judecătorești —, indiferent dacă subiectul activ este acuzat conform unor reguli speciale de acuzare sau unor proceduri penale ordinare.

52. Reținând că decizia Curții Constituționale a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, la data de 8 iulie 2016, iar încheierile de sesizare a instanței de contencios constituțional în prezentele dosare sunt anterioare acestei date, Curtea urmează să respingă, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. (1) din Codul penal.

53. În continuare, în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, Curtea observă că, răspunzând unor critici similare, a respins excepția de neconstituționalitate prin Decizia nr. 400 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 639 din 19 august 2016, și prin Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, precitată. Cu acele prilejuri, Curtea a reținut că Legea nr. 78/2000 constituie o reglementare specială, derogatorie de la dreptul comun, care instituie măsuri de prevenire, descoperire și sancționare a faptelor de corupție și se aplică unei categorii de persoane clar circumstanțiate de legiuitor încă din primul articol al legii. Statutul juridic diferit al acestor persoane, din perspectiva scopului urmărit de legiuitor prin dispozițiile Legii nr. 78/2000, justifică stabilirea unui tratament juridic diferit, cum este și incriminarea mai severă a infracțiunilor de abuz în serviciu și infracțiunilor de uzurpare a funcției. Astfel fiind, și întrucât textul de lege criticat se aplică fără privilegii sau discriminări în toate situațiile ce implică persoane dintre cele arătate la art. 1 al legii, nu se poate susține încălcarea principiului egalității în drepturi ori a principiului referitor la unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției. De

altfel, împrejurarea că unele instanțe de judecată aplică diferit dispozițiile legale criticate, considerându-le o formă agravată a infracțiunii de abuz în serviciu sau o infracțiune autonomă, nu reprezintă o problemă de constituționalitate, deoarece, în acord cu art. 124 alin. (1) și (2) din Constituție, în procesul de înfăptuire a justiției, instanțele judecătorești interpretează în mod automat legea, interpretarea fiind o fază/condiție *sine qua non* a procesului de aplicare a legii. Eventualele abuzuri ale organelor judiciare ce țin de caracterul autonom sau nu al infracțiunii contestate nu pot fi convertite în motive de neconstituționalitate și, prin urmare, nu pot fi cenzurate de instanța de contencios constituțional, fiind de competența instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului, respectiv a celor ierarhic superioare în cadrul căilor de atac prevăzute de lege.

54. Totodată, Curtea a constatat că nu poate fi reținută nici critica potrivit căreia dispozițiile art. 132 din Legea nr. 78/2000 sunt neconstituționale deoarece nu precizează dacă trebuie să existe o relație de rudenie/prietenie între funcționar și persoana care a dobândit folosul necuvenit, ceea ce determină neclaritatea sintagmei „a obținut”. Curtea a apreciat că, prin infracțiunea prevăzută de dispozițiile art. 132 din Legea nr. 78/2000, legiuitorul a dorit incriminarea faptei de abuz în serviciu și atunci când, pe lângă urmarea imediată prevăzută de

dispozițiile Codului penal, subiectul activ al infracțiunii obține pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit. Referitor la sintagma „a obținut”, Curtea a observat că aceasta are, potrivit Dicționarului explicativ al limbii române, sensul de „a primit”, „a dobândit”, „a realizat”. În ceea ce privește folosul obținut din săvârșirea infracțiunii, Curtea a apreciat că acesta presupune orice avantaje patrimoniale, bunuri, comisioane, împrumuturi, premii, prestații de servicii în mod gratuit, angajarea, promovarea în serviciu, dar și avantaje nepatrimoniale, cu condiția ca acestea să fie legal nedatorate. Expresia „pentru sine ori pentru altul” se referă la destinația foloaselor, prin sintagma „pentru altul” legiuitorul înțelegând să incrimineze și o destinație colaterală, deviată a foloaselor obținute din săvârșirea acestei infracțiuni de către funcționarul public. Astfel, Curtea a considerat că nu are relevanță existența unei relații de rudenie/prietenie între funcționarul public și persoana care a dobândit avantajul, esențială fiind dobândirea de către o persoană (funcționar public sau terț) a unui folos necuvenit.

55. Având în vedere aceste aspecte, Curtea urmează să respingă, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție.

56. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. (1) din Codul penal, excepție ridicată de Iulian Lazăr și Constantin Bebi Manole în Dosarul nr. 7.949/99/2009* al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori, de Nicolai Bogdan Cihodaru și Ioana Necula în Dosarul nr. 817/45/2013*/a4 al Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori, de Elena Lucia Drăgan în Dosarul nr. 925/240/2015/a1 al Tribunalului Hunedoara — Secția penală, de Teodorescu Dan Victor Enea, Ion Militaru Ion și Ionașcu Vasile Vali în Dosarul nr. 5.939/281/2010 al Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, de Vasile Dumitru Pomârleanu și Dumitru Contoloru în Dosarul nr. 17/45/2013*/a5 al Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori, de Dănuț Culețu în Dosarul nr. 4.493/1/2014 al Tribunalului Constanța — Secția penală, de Marcu Marius Ovidiu în Dosarul nr. 11.123/3/2014 (2.969/2015) al Curții de Apel București — Secția I penală, de Andrei Varga în Dosarul nr. 230/1.752/2016 al Judecătoriai Jibou, de Dorin Andronic în Dosarul nr. 635/39/2015/a3 al Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori, de Valentina Elena Mușuroiu în Dosarul nr. 3.469/3/2015 al Tribunalului București — Secția I penală, de Maria Flore (fostă Bale), Sergiu Tiberiu Jupîn, Darius Chivari în Dosarul nr. 1.270/83/2016 al Tribunalului Satu Mare — Secția penală și de Dumitru Adrian Dume în Dosarul nr. 352/111/2015 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceleași părți în aceleași dosare ale aceluiași instanțe și constată că dispozițiile art. 132 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori, Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori, Tribunalului Hunedoara — Secția penală, Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, Tribunalului Constanța — Secția penală, Curții de Apel București — Secția I penală, Judecătoriai Jibou, Tribunalului București — Secția I penală, Tribunalului Satu Mare — Secția penală și Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 aprilie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea domnului Bogdan Mănoiu din funcția
de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe**

Având în vedere Adresa Ministerului Afacerilor Externe nr. AE3.279 din 14 septembrie 2017, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/6.155 din 14 septembrie 2017 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/16.566/MB din 15 septembrie 2017,

în temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 7 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 16/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Bogdan Mănoiu se eliberează din funcția de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe.

PRIM-MINISTRU

MIHAI TUDOSEContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mihai Busuioc

București, 20 septembrie 2017.

Nr. 615.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea doamnei Melania-Gabriela Ciot în funcția
de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe**

Având în vedere Adresa Ministerului Afacerilor Externe nr. AE3.279 din 14 septembrie 2017, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/6.155 din 14 septembrie 2017 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/16.566/MB din 15 septembrie 2017,

în temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 7 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 16/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Melania-Gabriela Ciot se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe.

PRIM-MINISTRU

MIHAI TUDOSEContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mihai Busuioc

București, 20 septembrie 2017.

Nr. 616.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru revocarea doamnei Georgeta Elisabeta Ionescu
din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat,
al Administrației Fondului pentru Mediu**

Având în vedere propunerea viceprim-ministrului, ministrul mediului, formulată prin Adresa nr. 6.641/GLG din 18 septembrie 2017,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 4 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Georgeta Elisabeta Ionescu se revocă din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Administrației Fondului pentru Mediu.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mihai Busuioc

București, 20 septembrie 2017.
Nr. 617.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Dorin Corcheș în funcția
de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat,
al Administrației Fondului pentru Mediu**

Având în vedere propunerea viceprim-ministrului, ministrul mediului, formulată prin Adresa nr. 6.641/GLG din 18 septembrie 2017,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 4 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Dorin Corcheș se numește în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Administrației Fondului pentru Mediu.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mihai Busuioc

București, 20 septembrie 2017.
Nr. 618.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
de către doamna Lucreția Tănase a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
adjunct al Ministerului Afacerilor Externe**

Având în vedere propunerea Ministerului Afacerilor Externe, formulată prin Adresa nr. H1/8.658 din 14 septembrie 2017,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b) și al art. 92 alin. (11) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii încetează exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Lucreția Tănase a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Afacerilor Externe.

PRIM-MINISTRU

MIHAI TUDOSEContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mihai Busuioc

București, 20 septembrie 2017.

Nr. 619.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul
Bogdan-Alexandru Moisii a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
adjunct al Ministerului Afacerilor Externe**

Având în vedere propunerea Ministerului Afacerilor Externe nr. H1/8.658 din 14 septembrie 2017, precum și Avizul favorabil nr. 53.472/2017 al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Bogdan-Alexandru Moisii a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Afacerilor Externe,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b) și al art. 92 alin. (11) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Bogdan-Alexandru Moisii exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Afacerilor Externe.

PRIM-MINISTRU

MIHAI TUDOSEContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mihai Busuioc

București, 20 septembrie 2017.

Nr. 620.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

pentru modificarea și completarea Normelor privind închirierea unor imobile sau părți din acestea, disponibile, aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale și în proprietatea publică a statului, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.109/2011

Pentru aplicarea prevederilor art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 68/2000 privind abilitarea Ministerului Apărării Naționale de a închiria imobile sau părți din acestea, disponibile, aflate în administrarea sa și în proprietatea publică a statului și a prevederilor art. 52 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — Normele privind închirierea unor imobile sau părți din acestea, disponibile, aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale și în proprietatea publică a statului, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.109/2011, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 12 ianuarie 2012, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 12, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) După publicarea anunțului prevăzut la art. 8 lit. b) se trimit invitațiile de participare la licitație și persoanelor care sunt interesate de închirierea imobilului sau a părții din acesta, inclusiv celor care au formulat anterior cereri de închiriere la unitatea militară sau Ministerul Apărării Naționale.”

2. La articolul 26, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Alte lucrări de construcții/instalații se pot executa pe baza cererii scrise a unității militare care a încheiat contractul de închiriere, cu avizul șefilor structurilor centrale, al șefilor statelor majore ale categoriilor de forțe ale armatei, al comandanților de armă/similar, cu respectarea Codului civil și a prevederilor legale în materie, acestea înregistrându-se în evidența contabilă a locatarului după recepția la terminarea lucrărilor, rămânând în folosința locatarului până la încetarea contractului de închiriere, fără a influența valoarea chiriei.”

3. La articolul 26, alineatul (7) se abrogă.

4. La articolul 29, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Se exceptează de la prevederile alin. (5) suprafețele construite ce au făcut obiectul lucrărilor la construcțiile/instalațiile existente, prevăzute la art. 26 alin. (3).”

5. La articolul 30, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Contractele de închiriere aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentelor norme, în care sunt prevăzute lucrări de modernizare și reabilitare, se pot prelungi o singură dată, la cererea scrisă a chiriașului, făcută cu cel puțin 30 de zile calendaristice înainte de expirare, prin act adițional încheiat pe aceeași durată, în condițiile prevăzute în contract.”

6. La anexa nr. 1 punctul 1, paragraful 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Alte lucrări de construcții/instalații se pot executa pe baza cererii scrise a unității militare care a încheiat contractul de închiriere, cu avizul șefilor structurilor centrale, al șefilor statelor majore ale categoriilor de forțe ale armatei, al comandanților de armă/similar, cu respectarea Codului civil și a prevederilor legale în materie, acestea înregistrându-se în evidența contabilă a locatarului după recepția la terminarea lucrărilor, rămânând în folosința locatarului până la încetarea contractului de închiriere, fără a influența valoarea chiriei.”

7. La anexa nr. 7 articolul 5, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) La expirarea termenului, contractul de închiriere se poate reînnoi, dacă este cazul, cu acordul locatarului, pentru o nouă perioadă de maximum 5 ani, prin act adițional, la cererea scrisă a locatarului, făcută cu cel puțin 30 de zile calendaristice înainte de expirare, în situația în care locatarul și-a îndeplinit în totalitate obligațiile din contractul inițial și imobilul rămâne disponibil, stabilindu-se chiria de comun acord, fără însă ca aceasta să poată fi diminuată.”

8. La anexa nr. 7 articolul 12, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Alte lucrări de construcții/instalații se pot executa pe baza cererii scrise a unității militare care a încheiat contractul de închiriere, cu avizul șefilor structurilor centrale, al șefilor statelor majore ale categoriilor de forțe ale armatei, al comandanților de armă/similar, cu respectarea Codului civil și a prevederilor legale în materie, acestea înregistrându-se în evidența contabilă a locatarului după recepția la terminarea lucrărilor, rămânând în folosința locatarului până la încetarea contractului de închiriere, fără a influența valoarea chiriei.”

9. La anexa nr. 7 articolul 31, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Se exceptează de la prevederile alin. (4) suprafețele construite ce au făcut obiectul lucrărilor la construcțiile/instalațiile existente, prevăzute la art. 12 alin. (3).”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Adrian Țuțuianu

MINISTERUL MEDIULUI

O R D I N

pentru aprobarea derogării pentru unele specii de pești

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 108.301/AC din 9.02.2017 al Direcției biodiversitate, ținând seama de Avizul Academiei Române nr. 4.025/CJ din 12.07.2017, luând în considerare prevederile art. 1 alin. (1) lit. c) din Procedura de stabilire a derogărilor de la măsurile de protecție a speciilor de floră și faună sălbatice, aprobată prin Ordinul ministrului mediului și al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 203/14/2009,

ținând cont de prevederile art. 38 alin. (1) lit. d) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 19/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și pentru modificarea unor acte normative,

viceprim-ministrul, ministrul mediului, emite următorul ordin:

Art. 1. — Prin derogare de la prevederile art. 33 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă capturarea și eliberarea ulterioară a unui număr de exemplare din specii de pești din cadrul siturilor Natura 2000 ROSCI0190 Penteleu și ROSCI0229 Siriu, după cum urmează:

- a) *Barbus meridionalis* (moioagă) — 30 de exemplare;
- b) *Cottus gobio* (zglăvoc) — 30 de exemplare.

Art. 2. — În vederea capturării speciilor de faună sălbatică prevăzute la art. 1 se va utiliza agregat electronarcoză.

Art. 3. — (1) Derogarea se stabilește de la data intrării în vigoare a prezentului ordin până la 30 septembrie 2017.

(2) Capturarea exemplarelor din speciile prevăzute la art. 1 se realizează de către Societatea Comercială „Multidimension” — S.R.L., în cadrul Contractului nr. 102 din 28.12.2015.

(3) Pentru activitatea prevăzută la alin. (2) se va solicita și obține autorizația de mediu pentru recoltare/capturare.

Art. 4. — (1) În termen de cel mult 7 zile de la data capturării beneficiarul are obligația să transmită agenției județene pentru protecția mediului de pe raza administrativ-teritorială unde s-a desfășurat acțiunea de capturare un raport asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute.

(2) Modelul raportului asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(3) Agenția județeană pentru protecția mediului transmite Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, în maximum 30 de zile de la data aplicării derogării, un raport referitor la rezultatele acesteia în baza datelor prevăzute la alin. (1).

Art. 5. — Controlul aplicării derogării se exercită de către personalul împuternicit din cadrul subunităților teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de protecția mediului.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul mediului,
Grațiela-Leocadia Gavrilescu

București, 10 august 2017.
Nr. 1.131.

ANEXĂ

R A P O R T

asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute

— model —

Solicitant

Specia pentru care s-a acordat derogarea

Numărul exemplarelor

Stadiul de dezvoltare

Starea exemplarelor înainte de prelevare

Starea exemplarelor după prelevare

Locul de prelevare

Data prelevării

Mijloace, instalații și metode avute în vedere

Stocarea și destinația specimenelor

MOTIVUL RECOLTĂRII/DEROGĂRII

- În interesul protejării faunei și florei sălbatice, precum și al conservării habitatelor naturale
- Pentru prevenirea producerii unor daune importante, în special asupra culturilor agricole, animalelor domestice, pădurilor, pescăriilor, apelor și altor bunuri
- În interesul sănătății și al securității publice sau pentru alte rațiuni de interes public major, inclusiv de natură socială ori economică, și pentru consecințe benefice de importanță fundamentală pentru mediu
- În scopuri de repopulare și reintroducere a acestor specii, precum și pentru operațiuni de reproducere necesare în acest scop
- Pentru a permite, în condiții strict controlate, într-o manieră selectivă și într-o măsură limitată, prinderea sau deținerea unui număr limitat și specificat de exemplare
(Așașăși documentele care să justifice recoltarea exemplarelor în conformitate cu motivul derogării.)

Data

Semnătura

MINISTERUL MEDIULUI

O R D I N

pentru aprobarea derogării pentru unele specii de faună sălbatică

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 108.300/AC din 9.08.2017 al Direcției biodiversitate, ținând seama de Avizul Academiei Române nr. 4.442/CJ din 6.06.2017, luând în considerare prevederile art. 1 alin. (1) lit. c) din Procedura de stabilire a derogărilor de la măsurile de protecție a speciilor de floră și faună sălbatice, aprobată prin Ordinul ministrului mediului și al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 203/14/2009,

în temeiul prevederilor art. 38 alin. (1) lit. f) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 19/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și pentru modificarea unor acte normative,

viceprim-ministrul, ministrul mediului, emite următorul ordin:

Art. 1. — Prin derogare de la prevederile art. 33 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă recoltarea unui număr de exemplare din specii de faună sălbatică în raza aeroporturilor Aurel Vlaicu — Băneasa și Henri Coandă — Otopeni, după cum urmează:

- a) *Corvus frugilegus* — 1.500 de exemplare;
- b) *Corvus corone cornix* — 1.500 de exemplare;
- c) *Corvus monedula* — 300 de exemplare;
- d) *Pica Pica* — 1.500 de exemplare;
- e) *Phasianus colchicus* — 100 de exemplare;
- f) *Perdix perdix* — 100 de exemplare;
- g) *Sturnus vulgaris* — 1.500 de exemplare;
- h) *Columba palumbus* — 50 de exemplare;
- i) *Streptopelia decaocto* — 100 de exemplare;
- j) *Anas platyrhynchos* — 50 de exemplare;
- k) *Ardea cinerea* — 50 de exemplare;
- l) *Lepus europaeus* — 50 de exemplare;
- m) *Turdus pilaris* — 100 de exemplare;
- n) *Vanellus vanellus* — 50 de exemplare.

Art. 2. — (1) Derogarea se stabilește de la data intrării în vigoare a prezentului ordin până la 31 decembrie 2017.

(2) Recoltarea exemplarelor din speciile prevăzute la art. 1 se va face prin împușcare.

(3) Recoltarea exemplarelor din speciile de faună sălbatică în condițiile alin. (2) se realizează numai de către Asociația Vânătorilor și Pescarilor Sportivi Lunca București, denumită în continuare *beneficiarul*, cu personal tehnic de specialitate și cu respectarea prevederilor Legii vânătoriei și protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Pentru activitatea prevăzută la alin. (3) se va solicita și obține autorizația de mediu pentru recoltare/capturare.

Art. 3. — (1) În termen de 30 de zile de la data capturării *beneficiarul* are obligația să transmită agenției județene pentru protecția mediului de pe raza administrativ-teritorială unde s-a desfășurat acțiunea de capturare un raport asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute.

(2) Modelul raportului asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(3) Agenția județeană pentru protecția mediului transmite Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, în maximum 45 de zile de la data aplicării derogării, un raport referitor la rezultatele acesteia în baza datelor prevăzute la alin. (1).

Art. 4. — Controlul aplicării derogării se exercită de către personalul împuternicit din cadrul subunităților teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de protecția mediului.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru, ministrul mediului,
Eugen Constantin Uricec,
secretar de stat

București, 17 august 2017.
Nr. 1.143.

R A P O R T
asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute

— model —

Solicitant

.....

Specia pentru care s-a acordat derogarea

.....

Numărul exemplarelor

Stadiul de dezvoltare

Starea exemplarelor înainte de prelevare

Starea exemplarelor după prelevare

Locul de prelevare

Data prelevării

Mijloace, instalații și metode avute în vedere

Stocarea și destinația speciilor

MOTIVUL RECOLTĂRII/DEROGĂRII

- În interesul protejării faunei și florei sălbatice, precum și al conservării habitatelor naturale
- Pentru prevenirea producerii unor daune importante, în special asupra culturilor agricole, animalelor domestice, pădurilor, pescăriilor, apelor și altor bunuri
- În interesul sănătății și al securității publice sau pentru alte rațiuni de interes public major, inclusiv de natură socială ori economică, și pentru consecințe benefice de importanță fundamentală pentru mediu
- În scopuri de repopulare și reintroducere a acestor specii, precum și pentru operațiuni de reproducere necesare în acest scop
- Pentru a permite, în condiții strict controlate, într-o manieră selectivă și într-o măsură limitată, prinderea sau deținerea unui număr limitat și specificat de exemplare
- (Atașați documentele care să justifice recoltarea exemplarelor în conformitate cu motivul derogării.)

Data

Semnătura

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

